

РЕШЕНИЕ

№ 20000

гр. София, 15.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5913** по описа за **2024** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ срещу решение без номер от 29.04.2024 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) №16678/2022 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 103 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 23-2200647/09.12.2022 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“.

С посоченото НП на „МС-21 секюрити груп“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв. на основание чл. 75а, ал. 2 от ЗТМТМ, за неизпълнение на законово задължение по 8, ал. 3, вр. с чл. 8, ал. 2, т. 1 от ЗТМТМ.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който решението на СРС да бъде отменено.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от юрк. С., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба се представлява от адв. И., която оспорва

касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноси.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че в периода от 18.10.2022 г. до 02.11.2022 г. била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на „МС-21 Секюрити Труп“ ЕООД. Проверката била извършена на 18.10.2022 г. в офис, намиращ се на адреса на управление на дружеството и по документи в периода от 24.10.2022 г. до 02.11.2022 г.

От контролните органи било установено, че в проверявания обект работи лицето Н. А. Р., гражданин на трета държава - Р. Федерация, [дата на раждане] Лицето попълнило декларация по чл. 402, ал. 1, т. 3 от КТ, в която декларирало, че работи в "МС-21 Секюрити Груп" ЕООД от 03.10.2022 г. От работодателя бил представен акт за раждане за Р., както и удостоверение за произход за бащата на Р. - А. О. Р., от което е видно, че бащата е с български произход. От работодателя „МС-21 Секюрити Груп“ ЕООД бил представен и трудов договор с лицето Н. А. Р. от 05.10.2022 г., като в същия била посочена дата на постъпване на работа на 06.10.2022 г. На 02.11.2022 г. упълномощено от „МС-21 Секюрити Груп“ ЕООД лице писмено потвърдило, че към 14.10.2022 г. е са подавани документи за регистрация за лицето Н. А. Р. в Агенцията по заетостта. На 02.11.2022 г. била представена декларация с вх. №РКЗ-10-00-1208/01.11.2022 г. от Агенция по заетостта, за осъществяване на краткосрочна заетост без разрешение за работа чрез регистрация, в която било посочено и лицето Н. А. Р..

Резултатите от проверката били обективирани в Протокол за извършена проверка изх. № 2235182/02.11.2022 г.

Бил съставен АУАН № 23-2200647/02.11.2022 г.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, като АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на касатора на 10.05.2024 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 23.05.2024 г. /вх. № 171528/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и

следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

СРС е отменил НП като е посочил, че не е изпълнено изискването на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН и не е посочена дата на нарушението. Касационният състав приема, че липсата на конкретна дата в НП не представлява основание за отмяна на издаденото НП като незаконосъобразно. Датата на извършване на нарушението се установява по категоричен начин от съдържащите се в административната преписка доказателства – трудов договор, от който е видно кога лицето е започнало работа. Именно от датата на сключването на трудовия договор – 05.10.2022 г., е започнал да тече срокът за подаване на декларация по чл. 8, ал. 3, вр. с чл. 8, ал. 2, т. 1 от ЗТМТМ.

Правилна е преценката на СРС, че НП не съдържа пълна правна квалификация и фактическо описание на нарушението каквото е изискването на чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН.

От съдържанието на НП се установява, че работодателят не е регистрирал в Агенцията по заетостта упражняването на трудова дейност от гражданин на трета държава – Руската федерация, съгласно чл. 8, ал. 3, вр. с чл. 8, ал. 2, т. 1 от ЗТМТМ.

В НП не е направена пълна правна квалификация, съответстваща на фактическото описание на посоченото нарушение. От съдържанието на НП е видно, че в същото е посочен както нарушен чл. 8, ал. 3, вр. с чл. 8, ал. 2, т. 1 от ЗТМТМ. Според чл. 8, ал. 3 от ЗТМТМ, лицата по ал. 2, т. 1 може да упражняват заетост след регистрация от работодателя в Агенцията по заетостта при условия и по ред, определени в правилника за прилагане на закона. Нормата на чл. 8, ал. 3 от ЗТМТМ не съдържа в себе си пълния фактически състав на административното нарушение, посочено в НП, а препраща към подзаконовата нормативна уредба - ППЗТМТМ. Чл. 30а от ППЗТМТМ регламентира седмодневен срок за подаване на декларация за регистрация в Агенцията по заетостта в случаите по чл. 8, ал. 3 от ЗТМТМ. Както правилно е приел и СРС в решението си, от административно-наказващия орган е следвало цифрово и словесно да бъде посочен освен чл. 8, ал. 3, чл. с чл. 8, ал. 2, т. 1 от ЗТМТМ, както и чл. 30а от ППЗТМТМ, конкретизиращ задължението на работодателя, както и срока за неговото изпълнение.

В АУАН и НП не е направено пълно и ясно описание на деянието, извършено от санкционираното дружество, за което е ангажирана административно-наказателната му отговорност. Съгласно цитираната по-горе разпоредби на чл. 8, ал. 3 от ЗТМТМ и чл. 30а от ППЗТМТМ, нарушението се изразява в неподаване на декларация от работодателя. От административно-наказващия орган не е описано това деяние в НП, а е посочена липса на регистрация в Агенцията по заетостта на гражданин на трета страна – Руската федерация, което не съответства на разпоредбите на чл. 8, ал. 3 от ЗТМТМ и чл. 30а от ППЗТМТМ. Липсата на ясно и конкретно описание на нарушението в АУАН и НП води до несъответствие на АУАН и НП с изискванията на чл. 42, т. 4 ЗАНН, съответно на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, поради което представлява съществено процесуално нарушение, пречатващо правото на защита на наказаното лице.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани

своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.
Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд
С. – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила решение без номер от 29.04.2024 г., постановено по нахд
№16678/2022 г. на СРС, НО, 103 състав.

ОСЪЖДА Главна дирекция инспекция по труда да заплати на „МС-21 секюрити груп“
ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], жк „Л.
[жилищен адрес] на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 143, ал. 1 от АПК,
сумата от 600 лв. /шестстотин/, представляваща разноси в производството.

Решението е окончателно.